

Sygn. akt VU 176/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Adam Bojko

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 07 listopada 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku K. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania K. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 11 stycznia 2016r. sygn. (...) SP (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy K. Z. prawo do emerytury górniczej od dnia 28 października 2015 roku;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz wnioskodawcy K. Z. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt V U 176/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 stycznia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił K. Z. prawa do emerytury górniczej wskazując, że wnioskodawca nie udokumentował wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, w tym co najmniej 15 –stu lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W dniu 1 lutego 2016 roku wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji, w którym wniósł o jej zmianę poprzez zaliczenie do pracy górniczej okresu jego zatrudnienia w (...) S.A. z siedzibą w R. od dnia 1 kwietnia 1992 roku do 16 listopada 2006 roku, od 17 listopada 2006 roku do 17 stycznia 2007 roku oraz od 18 stycznia 2007 roku do 30 lipca 2007 roku i przyznanie prawa do emerytury górniczej. W uzasadnieniu wskazał, że w kwestionowanych przez organ rentowy okresach wykonywał prace górnicze polegające na obsłudze sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca K. Z. urodzony w dniu (...), złożył w dniu 28 października 2015 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej.

(dowód: wnioski o emeryturę k. 2-4 akt emerytalnych)

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy górniczej okres 16 lat i 5 miesięcy (w tym 12 lat, 7 miesięcy i 27 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1) w okresach: 26.03.1985 r. -14.04.1985 r., 20.04.1985 r. -21.04.1985 r., 5.05.1987 r. -31.11.1991 r., 1.07.2007 r. -15.10.2015 r. Odmówił natomiast zaliczenia do pracy górniczej następujących okresów zatrudnienia: 1.12.1991 -31.03.1992 r. na stanowisku robotnika do prac ciężkich, 1.04.1992 r. – 16.11.2006 r. na stanowisku kierowcy ciągnika, 17.11.2006 r. do 30.06.2007 r. na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego.

(dowód: decyzja ZUS, k. 38 akt emerytalnych)

Wnioskodawca od 26 marca 1985 r. jest zatrudniony w (...) z siedzibą w R. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na następujących stanowiskach pracy:

- od 26 marca 1986 roku do 8 kwietnia 1985 roku w oddziale z-3 jako wulkanizator taśm przenośnikowych,
- od 5 maja 1987 roku do 30 listopada 1991 roku w oddziale z-3 jako wulkanizator taśm przenośnikowych,
- od 1 grudnia 1991 roku do 31 marca 1992 roku w oddziale z-3 jako robotnik prac ciężkich,
- od 1 kwietnia 1992 roku do 16 listopada 2006 roku w oddziale rs -8 jako kierowca ciągnika,
- od 17 listopada 2006 roku do 30 czerwca 2007 r. w oddziale rs -8 jako operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce,
- od 1 lipca 2007 roku w oddziale rs -4 jako operator spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce.

(dowód: umowa o pracę k. 1 B akt osobowych, umowa o pracę k. 6 B akt osobowych, umowa o pracę k. 14 B akt osobowych, angaż k. 21, 22 B akt osobowych, informacja k. 24 B akt osobowych, angaż k. 52 B akt osobowych, angaż k. 59 B akt osobowych)

W okresach: 26.03.1985 r. -23.04.1985 r., 5.05.1987 r. -30.11.1991 r. oraz 1.12.1991 r. – 31.03.1992 r. wnioskodawca wykonywał pracę górniczą na odkrywce, a do jego zadań należało w szczególności:

- transport taśm do montażu i demontażu z terenu „odkrywki”,
- prowadzenie prac przygotowawczych poprzedzających roboty wulkanizacyjne na ciągu (...), dostarczanie sprzętu wulkanizacyjnego oraz roboty ziemne,
- prace porządkowe po wykonanych robotach wulkanizacyjnych,
- wykonywanie czynności przypisanych wulkanizatorowi taśm przenośnikowych, a w szczególności:
 - montaż i demontaż taśm na maszynach podstawowych tj. koparkach i zwałowarkach,
 - przygotowanie miejsc na maszynach podstawowych do zabudowy pras wulkanizacyjnych,
 - wykonywanie połączeń taśm w wyniku technologicznych skrótów i przedłużeń przenośników znajdujących się w „przodku”,
 - uwalnianie z taśmy i oplatanie taśmą stacji napędowych, stacji zwrotnych, wózków zrzutowych, mostów czyli czynności będących wynikiem technologii urobienia złoża i zwałowania nadkładu;
 - wymiany zużytych taśm na przenośnikach „przodka”;

- demontaż taśmy z demontowanych przenośników,
- montaż taśmy na przenośnikach nowopowstających.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy k. 23 akt emerytalnych)

W okresach: 1.04.1992 r. – 16.11.2006 r. oraz 17.11.2006 r. – 17.01.2007 r. wnioskodawca wykonywał prace sprzętowe, na rzecz oddziałów górniczych kopalni, a jego praca była związana wyłącznie z obsługą wkopu i zwałowiska. Skarżący obsługiwał ciągnik terenowy (...). Praca na odkrywce i zwałowisku była przez niego wykonywana stale i w pełnym wymiarze godzin, w związku z czym otrzymywał z tego tytułu dodatek za pracę na odkrywce. Oddział (...) jest oddziałem utrzymania ruchu Zakładu (...), a jego podstawowym działaniem jest zabezpieczenie w sprzęt oddziałów utrzymania ruchu kopalni. Sprzęt (ciągniki) są kierowane do oddziałów górniczych kopalni, oddziałów mechanicznych, elektrycznych itp., które w zakresie swojego działania mają za zadanie utrzymanie ruchu bądź prace remontowe na ciągach układów (...) zdejmowania nadkładu bądź pozyskiwania węgla. Wykonywana przez operatorów praca jest nierozzerwalnie związana z przebywaniem na terenie wkopu bądź zwałowiska kopalni. Ciągniki w posiadaniu oddziału (...) są w wyposażeniu standardowym, lecz konstrukcja techniczna ciągnika pozwala na szerokie spektrum zastosowań:

- może ciągnąć – przyczepy uniwersalne, samowładowcze, elektrownie polowe, przyczepy układające kable energetyczne, kompresory, przyczepy dla przewozu brygad roboczych itp.,
- mieć podwieszony na tzw. trzypunktowym układzie zawieszenia narzędzi specjalistyczny osprzęt np. agregaty smarownicze, ładowacze itp.,
- stanowić napęd mechaniczny za pośrednictwem wału odbioru mocy, dla różnych urządzeń specjalistycznych – np. pomp różnego przeznaczenia, rozsiewaczy itp.,
- wykonywać prace tzw. metodą zrywkową – przeciąganie na odpowiednio wykonanych ciągach rur, kolumn filtracyjnych odwodnienia, członów przenośnikowych taśmowych, odcinków taśmy przenośnikowej itp.

Praca w oddziale (...) na stanowisku kierowcy ciągnika nie jest typową pracą transportową z uwagi na to, że jedynie czynności trwające około 2 godzin w czasie dniówki roboczej można uznać za transport - gdy wykonywany jest np.: dowóz brygad roboczych na stanowiska pracy, niezbędnych części, materiałów i narzędzi, z zaplecza oddziałów górniczych, mechanicznych, elektrycznych, odwodnienia itd. do napraw maszyn układu (...) bądź przebudów, choć nie odbywa się on po drogach publicznych, lecz na terenie wkopu lub zwałowiska. Pozostałą część dniówki roboczej to jest od **5 do 6 godzin** - pracownicy oddziału (kierowcy, operatorzy) spędzają we wkopie bądź na zwałowisku w miejscach wykonywania robót, gdzie wykonują obsługiwanym sprzętem roboty na rzecz oddziałów ruchu zakładu (...) w B.. Charakter wykonywanej pracy wymagał od wnioskodawcy przebywania na terenie górniczym wymiarze przekraczającym co najmniej 4 godziny w ciągu dniówki roboczej.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy k. 47 -48)

Praca wnioskodawcy na stanowiskach kierowcy ciągnika oraz operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce polegała na tym, że dowoził ciągnikiem niezbędny sprzęt i materiały dla potrzeb oddziału (...) tj. oddziału transportu urobku i nakładu, a następnie pracował z pracownikami tego oddziału przy wszystkich pracach, w tym również pomagał spawaczom przy wykonywaniu prac spawalniczych. Do zadań oddziału (...) należało zapewnienie sprawnego funkcjonowania urządzeń transportujących węgiel oraz nadkład, ich konserwacje oraz bieżące naprawy. W tym celu pracownicy tego oddziału wykonywali czynności polegające na wymianie nadstawów, zestawów nośnych na przenośnikach, wymianie uszczelnień skrobaczy na przenośnikach, wymianie fartuchów na burtach odbojnic na przenośnikach, układaniu gumowych fartuchów na skarpach w pobliżu urządzeń transportowych w celu zabezpieczenia skarp przed osuwaniem, wymianie zestawów nadawowych w koszach przesyłowych, wymianie krążników w górnych i dolnych trasach, wymianie urządzeń czyszczących w postaci skrobaczy

gumowych na stacjach przesyłowych, spawaniu tzw. szpilek, mocowaniu uziomów. Oddział (...) zajmował się także skracaniem i przedłużaniem taśmociągów, ich osiowaniem i poziomowaniem po przesunięciach związanych z przejazdem innej maszyny. W tym celu dokonywano przesunięć członów przenośnika za pomocą ciągnika, który obsługiwał wnioskodawca. Ponadto zwijano i rozwijano przewody zasilające urządzenia transportujące węgiel i nadkład. Pracownicy oddziału (...) wykonywali swoje czynności w wyrobisku i nie byli kierowani do pracy poza odkrywką. Ciągnik obsługiwany przez wnioskodawcę służył do przeciągania przyczep, przewożenia na przyczepach urządzeń spawalniczych, agregatów prądotwórczych, wciągarek, lin, pasów, przewodów, pojemników z gazem, części zamiennych i rolek. Agregat prądotwórczy był wykorzystywany do zasilania spawarek, elektronarzędzi. Pracownicy oddziału (...) oraz wnioskodawca pracowali w systemie czterobrygadowym. Wnioskodawca przyjeżdżał na teren wkopu około pół godziny od rozpoczęcia pracy danej brygady oddziału (...) i odjeżdżał około 1 godziny przed zakończeniem zamiany, aby zdać sprzęt.

(dowód: zeznania świadka A. M. – protokół z rozprawy z dnia 16 września 2016 roku od minuty 2:35 do minuty 15:47, zeznania świadka B. G. – protokół z rozprawy z dnia 7 listopada 2016 roku od minuty 2:26 do minuty 17:53, zeznania świadka W. T. – protokół z rozprawy z dnia 7 listopada 2016 roku od minuty 17:53 do minuty 32:16, zeznania wnioskodawcy – protokół z rozprawy z dnia 7 listopada 2016 roku od minuty 36:42 do minuty 44:19)

Powołana przez pracodawcę Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniach, które odbyły się w dniach 8 października 2015 roku oraz 4 września 2015 roku uznała, że w okresach: od 26 marca 1985 roku do 23 kwietnia 1985 roku oraz od 5 maja 1987 roku do 31 marca 1992 r. wykonywał prace górnicze poza przodkiem, które swoim charakterem odpowiadały pracy na stanowisku górnika na odkrywce wymienionemu w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r., natomiast w okresach od 1 kwietnia 1992 r. do 17 stycznia 2007 r. wykonywał prace, które swoim charakterem odpowiadały pracy na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce wymienionemu w poz. 22 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r.

(dowód: protokoły z posiedzenia komisji weryfikacyjnej k. 25, 26-27 akt emerytalnych)

W dniu 15 października 2015 roku pracodawca wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresach: 26.03.1985 r. – 24.04.1985 r. na stanowisku górnik na odkrywce -załącznik nr 2, poz. 1 rozporządzenia (...) z 23.12.1994 r., 5.05.1987 r. – 31.03.1992 r. na stanowisku górnik na odkrywce -załącznik nr 2, poz. 1 rozporządzenia (...) z 23.12.1994 r., 1.04.1992 r. – 30.06.2007 r. na stanowisku operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce -załącznik nr 2, poz. 22 rozporządzenia (...) z 23.12.1994 r., od 1.07.2007 r. na stanowisku operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce - załącznik nr 3, Dz. III, poz. 4 rozporządzenia (...) z 23.12.1994 r..

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 15 października 2015 roku, k. 8 akt emerytalnych)

W okresie od 1 kwietnia 1992 roku do 31 lipca 2007 roku wnioskodawca otrzymywała dodatek za pracę na odkrywce.

(dowód : wykaz dniówek przepracowanych na odkrywce k. 43 akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.).

Zgodnie z art. 50 a ust 1 w/w ustawy górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Jak stanowi art. 50 a ust. 2 powyższej ustawy wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Według art. 50 b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei stosownie do art. 50 c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995 roku, Nr 2, poz. 8). W załączniku nr 2 wymieniono stanowiska: pod pozycją 8 – stanowisko konserwatora tras przenośnikowych na odkrywce (górnika eksploatacji taśmociągów), pod pozycją 22 - stanowisko operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce, pod pozycją 26 spawacza maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce oraz spawacz zatrudniony w stałej grupie remontowej na odkrywce i jego pomocnika.

Technologia wydobywcza w kopalni odkrywkowej, w której ubezpieczony świadczył pracę, polega na zastosowaniu w procesie wydobywania tzw. układu (...) (koparka-taśmociąg-zwałowarka), który jako całość stanowi komplet urządzeń niezbędnych do wydobywania kopaliny (węgla i nadkładu) czyli całego procesu technologicznego, na który składają się: urabianie, transport i składowanie. Zatem technologia ta stanowi zasadniczy sposób wydobywania surowców i tylko praca bezpośrednio związana tym procesem technologicznym oraz, jak stanowi w dalszej części art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy, praca przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, kwalifikowana jest jako górnicza.

Jak wskazano w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego rozporządzenie to zachowało moc na podstawie art. 194 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wyłącznie w zakresie, w jakim jego przepisy nie są sprzeczne z przepisami tej ustawy. Oznacza to, że w aktualnym stanie prawnym o uznaniu pracy za pracę górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie może zatem decydować ani rozporządzenie wykonawcze, ani tym bardziej wewnętrzne zarządzenie pracodawcy lub protokół komisji weryfikacyjnej kwalifikujący określone zatrudnienie jako pracę górniczą i wystawione na jego podstawie świadectwo wykonywania takiej pracy, ale rodzaj faktycznie wykonywanej pracy odpowiadający wymaganiom ustawowym. Wymienione akty i dokumenty nie mogą bowiem przyznawać ubezpieczonym większych uprawnień niż uczynił to ustawodawca (por. np. wyroki z dnia 28

kwietnia 2010 r., I UK 337/10, z dnia 28 kwietnia 2010 r., I UK 339/09, z dnia 12 maja 2010 r., I UK 30/10, z dnia 16 marca 2011 r., I UK 331/10).

Jednocześnie w judykaturze Sądu Najwyższego przyjęto, że do stażu pracy uwzględnianego przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy emeryturach i rentach z FUS zalicza się prace górnicze (oraz prace równorzędne z pracą górniczą) - wymienione w art. 50c ust. 1 i 2 tej ustawy świadczone w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy (por. wyrok z dnia 28 kwietnia 2010 roku, I UK 339/09, LEX, wyrok z dnia 23 października 2013 r., I UK 128/13, Legalis).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej. Ubezpieczony domagał się zaliczenia do pracy górniczej okresów zatrudnienia od dnia 1 kwietnia 1992 roku do 30 lipca 2007 roku. ZUS natomiast odmawiał uwzględnienia żądania ubezpieczonego podnosząc, że stanowiska robotnika do prac ciężkich oraz kierowcy ciągnika nie figurują w Załączniku nr 2 rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku oraz, że wnioskodawca będąc zatrudnionym na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce w okresie od 17 listopada 2006 r. do 30 czerwca 2007 r., wykonywał te same czynności, co w okresie zatrudnienia na stanowisku kierowcy ciągnika.

Wnioskodawca przedstawił świadectwo pracy górniczej z dnia 15 października 2015 roku wystawione przez pracodawcę, potwierdzające wykonywanie pracy górniczej w spornych okresach zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach górnika na odkrywce wymienionej pod poz. 1 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku oraz operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce, wymienionej pod poz. 22 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku.

Podkreślenia wymaga jednak, że świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i autentyczności. Jest dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy zatem praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Organ rentowy zakwestionował powyższe świadectwo, podnosząc że z angaży wynika, że wnioskodawca w spornych okresach nie pracował na stanowiskach wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku. Ponieważ organ rentowy zaprzeczał prawdziwości świadectwa co do charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy, a spór dotyczył dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, ciężar wykazania prawdziwości tego dokumentu prywatnego w myśl art. 253 zd. 2 k.p.c. spoczywał na wnioskodawcy jako osobie, która chce z tego dokumentu skorzystać.

Wnioskodawca sprostował temu obowiązkowi, bowiem w ocenie Sądu udowodnił, że w okresie od 1 kwietnia 1992 roku do 30 lipca 2007 r., będąc zatrudnionym na stanowiskach kierowcy ciągnika oraz operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce, wykonywał stale i co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy, pracę przy czynnościach niezbędnych do sprawnego funkcjonowania przenośników taśmowych, ich przeglądach, naprawach, remontach, konserwacji, skracaniu, przedłużaniu i przesuwaniu, zabezpieczeniu przed osunięciem się skarp znajdujących się w pobliżu tras przenośników. Praca ta była pracą górniczą przy przewozie nadkładu i złoża. Ponadto skoro technologia wydobywcza w kopalni odkrywkowej, polega na zastosowaniu w procesie wydobycia tzw. układu (...) (koparka-taśmociąg-zwałowarka), który jako całość stanowi komplet urządzeń niezbędnych do wydobywania kopaliny (węgla i nadkładu) czyli całego procesu technologicznego, na który składają się: urabianie, transport i składowanie, praca wykonywana przez wnioskodawcę były także pracą górniczą przy bieżącej konserwacji urządzeń wydobywczych. Niektóre z tych prac wnioskodawca wykonywał jako operator ciągnika terenowego typu (...) - (...). Jak wskazuje przedstawiona przez pracodawcę charakterystyka stanowiska pracy wnioskodawcy, tego rodzaju ciągnik może być sprzętem pomocniczym albo technologicznym na odkrywce, o którym mowa w załączniku nr 2 poz. 22 do rozporządzenia (...) z 23.12.1994 r., jeżeli za jego pomocą wykonuje się prace związane z konserwacją urządzeń górniczych. Ponadto ubezpieczony jako kierowca ciągnika zajmował się dowozem niezbędnych materiałów i urządzeń

na teren wyrobiska, a po zakończeniu prac remontowych i konserwacyjnych, ich przewozem z wyrobiska do bazy sprzętowej. Jednakże przez co najmniej połowę dniówki roboczej wykonywał roboty górnicze.

Z ustaleń dokonanych w niniejszej sprawie przez Sąd w oparciu o wiarygodne zeznania wnioskodawcy, świadków oraz dokumenty z akt osobowych i charakterystyki pracy wnioskodawcy wynika, że czynności faktycznie wykonywane przez wnioskodawcę w spornych okresach obejmowały obowiązki właściwe dla kilku stanowisk pracy wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty, a mianowicie konserwatora tras przenośnikowych na odkrywce (górnika eksploatacji taśmociągów), operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce oraz pomocnika spawacza maszyn i urządzeń górniczych. Nieprawidłowo więc pracodawca ubezpieczonego określił jego stanowisko jako kierowcy ciągnika. Zebrany materiał dowodowy wskazuje zarazem, że wnioskodawca wykonywał prace górnicze co najmniej przez połowę wymiaru czasu pracy. Najczęściej ubezpieczony wykonywał swoje czynności przez 6 godzin dziennie.

Wymieniony wyżej materiał dowodowy był spójny i logiczny. Świadczenie w spornym okresie pracowali razem z wnioskodawcą, a zatem dysponują bezpośrednią i szczegółową wiedzą na temat charakteru wykonywanej przez niego pracy i jego codziennych obowiązków. Ich zeznania korespondowały ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją pracowniczą oraz charakterystyką pracy wnioskodawcy, przedstawioną przez pracodawcę.

Zatem czynności jakie wykonywał wnioskodawca – tj. bieżące remonty, konserwacja i usuwanie awarii urządzeń górniczych wykonywane co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy, stanowiły pracę górniczą w rozumieniu przepisu art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sporny okres zatrudnienia łącznie z okresami zaliczonymi już przez organ rentowy do pracy górniczej przekracza 25 lat. Wnioskodawca udowodnił zatem wymagany okres 15 –stu lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50 c ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz okres 25 –ciu lat pracy górniczej. Spełnił tym samym wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określone w art. 50a tej ustawy z dniem 7 września 2015 roku, to jest od dnia złożenia wniosku o emeryturę.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477 14 § 2 k.p.c. uwzględnił odwołanie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Koszty te obejmują wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 360 zł.